

spremljevaleček? Res, človeku se v duši izbudi tuga, ko se prepriča na tem kraju, kako ubožno je naše življenje, kako nestalno naše bitje. O date moje! ob enem pa nam ta kraj daje sladko upanje, da so to duri, skozi katere bomo šli tudi mi v boljšo domovino, obljubljeno deželo! — —

Zdajci so se nama vstavile noge pred spominkom, sicer ubožnim, a napis nama kaže, da krije blago truplo, prezgodaj umrlo! Tú počiva mož, ki je žrtvoval vse svoje moči, vse svoje življenje za svoj narod! Veličestno se sveti njegovo ime v povestnici našega naroda. Peval je krasne pesni svojemu narodu, bil mu je zvest boritelj, posnemanja vreden za vse svetinje svojega rodú do hladnega groba. Kako drag je bil ta mož svojim rojakom v življenji, kako draga so nam potomcem njegova dela, njegova prizadevanja, ki so obrodila užé mnogo mnogo sadú, — svedočijo premnogi venci, katere so mu poklonili njegovi hvaležni rojaki in prijatelji. In tudi živeló bode njegovo ime v sreih potomcev! Živí naj njegov spomin na veke in Bog mu daj mnogo čvrstih naslednikov! Lehka mu zemljica! — —

Ne vedóč kakó, ljubo dete, dospela sva zopet do vrat, pri katerih sva prišla, in tako sva končala svoj obhod na grobéh. Glej, užé se večerni hlad vlega na utrujeno zemljo in skoraj sama sva ostala na tem skrivnostnem kraju. Obhodila sva ga, gledala, čutila in razumela sva ga. Čitala sva iz skrivnostne knjige in si napojila duha s svetimi resnicami. Končala sva svojo nalogo in sladko bodeva počivala! O, da bi tudi dobro in vestno izvršila nalogo življenja, ter z veseljem in zadovoljnostjo se vlegla k spanju v tiho gomilo, kjer bodeva čakala novega, lepšega dneva, ki nama bode onstran zazoril in sijal — na véke! —

Daniyel Majarón.

J e s e n.

V jeseni je ovočje zrelo. Po drevji visé rudeča jabolka, rumene hruške, višnjave slive in češplje. Na trtah je vse polno sočnatega grozdja. S polja in z njiv pospravljamo zelje, korun (krompir) in druge pridelke, da imamo po zimi kaj jésti. Kmetovalec orje in seje ozimíno. Dnevi bívajo krajši, noči daljše. Solnce ne sije več tako gorko, kakor po leti; zrak bíva hladnejši. Lastovke in mnogo drugih ptičev nas zapušča, ker se odpravljajo v gorkejšo kraje. Listje na drevji se rudeči in rumení ter izpada počasi.

Bolni otrok.

Bolni otrok mora mnogo bolečin pretrpeti; zato je žalosten in ne ljubi se mu smijati. Često joka in toži o bolečinah. Ne more jésti, niti skakati niti igrati. Tudi spati ne more. Roditeljem, bratom in sestram se smili. Tolažijo ga, strežejo mu, ter prav prijazno ravnaajo ž njim. Bolni otrok mora piti grenka zdravila, ako mu je do tega, da zopet ozdravi in se raduje svojega mladega življenja.